

εἰδημονεστέρους τῆς Ἐπαρχίας μας ὡς πρὸς τὰ ἐρωτήματα περὶ τοπικῶν συνηθειῶν, σπεύδει διὰ τῆς παρούσης τῆς ἡ Δημογεροντεία νὰ πληροφορήσῃ τὴν σεβ. Γραμματείαν, ὅτι εἰς τὸ περὶ κληρονομίας κεφάλαιον δὲν ὑπάρχει καμμία συνήθεια τοῦ τόπου μας παρ' ὅτι θέλει ὁ Νόμος, μόνον εἰς τὸ 2ον ζήτημα εἶναι συνήθεια τοῦ τόπου μας, ἀφοῦ ἀποθάνουν οἱ γονεῖς ἢ καὶ ἀδιάθειτοι ἢ περιουσία μένει ὅλη εἰς τὰ τέκνα των εἰς ἓνα ἢ καὶ εἰς πολλά, ἐὰν ἔχῃ.

Παρομοίως καὶ εἰς τὸ περὶ προικὸς κεφάλαιον φυλάσσεται ὁ γραπτὸς νόμος εἰς τὰ ζητήματα μόνον εἰς τὸ ζήτημα 8ον εἶναι συνήθεια τοῦ τόπου μας, ὅταν θελήσῃ τὸ ἀνδρόγυνον ἢ καὶ ὁ εἰς τῶν συζύγων, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προῖκα, συνεσιῶτος τοῦ γάμου ἢ καὶ μή, τὴν πωλεῖ δι' ἀνάγκας συμπιπούσας.

Αἱ συνήθειαι αὗται εἶναι παλαιαὶ εἰς τὸν τόπον μας, οὐχὶ νὰ εἶναι καὶ γραπταί.

Ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκυκλίου τῆς σεβ. Γραμματείας ταύτης.

Τῇ 18 Ἀπριλίου 1833 Ἐν Ταλαντίῳ.

Οἱ Δημογέροντες

(Τ.Σ.) Ἰωάννης μπογιατζῆς (;)

εσιτάθιος βέλου

Ὁ Γραμμ.

Λουκᾶς

18. ΑΠΟΚΟΥΡΟΝ

Ἀριθ. 439

Τὴν 3 Μαΐου 1833

Ἀρ. Πρ. 29

Πρὸς τὴν Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείας (sic) τῆς

Ἐπικρατείας

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀποκούρου

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπαρχ. αὕτη Δημογρ. τὴν ὑπ' ἀρ. 330 ἐγκύκλιον τῆς Σ. Γραμματείας ταύτης παραλαβοῦσα δὲ εἰς συμβουλὴν καὶ ἐρώτησιν τῶν ὁκτὼ ζητημάτων τοὺς εἰδημονεστέρους ἄνδρας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν τῆς τὰς περὶ αὐτῶν ἀκριβεῖς καὶ ἐντελεῖς πληροφορίας.

Ἀπὸ α^{ον} ζήτημα μέχρι τοῦ 8^{ον}

Ζήτημα α^{ον}

Ἡ συνήθεια τῆς ἐπαρχίας ταύτης θέλει ὅτι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κληρονομοῦν ἐξ ἴσου τὴν πατρικὴν των ἰδιοκτησίαν, τὰ δὲ θυλικὰ ζώντων τῶν γονέων λαμβάνουν

διὰ προῖκα των μέρος τῆς ἰδιοκτησίας, κατὰ τὴν θέλησιν τῶν γονέων, ἢ χρήματα· ἢ αὐτὴ συνήθεια ἐπικρατεῖ καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων ἀδιαθέτων ἢ καὶ διαθήκη, ἂν ὑπάρχῃ.

Ζήτημα βον

Ἡ συνήθεια δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον, ἀλλ' οἱ γονεῖς μεταθέτουν τὴν ἰδιοκτησίαν των ἐξίσου εἰς ὅλα τὰ ἀρσενικά, ὅσα καὶ ἂν εἶναι ἀποβάλλεται μόνον ὁ παρήκοος καὶ ἄσωτος· μετὰ ταῦτα οἱ γονεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μεταθέτουν τὴν ἰδιοκτησίαν των εἰς ὅποιον βούλονται ἢ καὶ εἰς ἕνα τῶν υἱῶν των.

Ζήτημα γον

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Ζήτημα δον

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Ζήτημα εον

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον.

Ζήτημα σιον

Ἡ τοπικὴ συνήθεια δὲν συγχωρεῖ εἰς τὴν ὑπανδρευθεῖσαν θυγατέρα νὰ συνεισφέρῃ τὴν προῖκα τῆς μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ νὰ μοιράσουν ἐξ ἴσου μὲ τὰ λοιπὰ ἀδέλφια τὴν κληρονομίαν, ἀλλ' ὑποχρεώνει αὐτὴν νὰ εὐχαριστῇται εἰς μόνον τὴν προῖκα τῆς.

Ζήτημα ζον

Ἡ τοπικὴ συνήθεια δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν <νόμον>, ἀλλ' ἡ ἀνύπανδρος θυγάτηρ μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων τῆς προικίζεται παρὰ τῶν ἀδελφῶν, ὥς καὶ παρὰ τῶν γονέων.

Ζήτημα γον.

Ἡ τοπικὴ συνήθεια συμφωνεῖ μὲ τὸν νόμον· ἡ συγκατάθεσις ὁμῶς τῶν δύο δύναται νὰ ἐκποιήσῃ αὐτήν, ἢ εἰς αἰχμαλωσίαν τῶν ἰδίων ἢ τῶν παιδίων των ἢ εἰς χρέος.

Αὕτη ἡ τοπικὴ συνήθεια ἐκτείνεται εἰς ὅλας τὰς κοινότητας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐπικρατεῖται δὲ ἔκπαλαι. Μένομεν δὲ μὲ τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν.

τῇ 21 Ἀπριλίου 1833 ἐξ

Ἀποκούρου

Ἡ ἐπαρχ. Δημογεροντία Ἀποκούρου

Ἀθανάσιος Ἰωάννου

(Τ.Σ.) Παντελῆς Ἀναγνώστου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ